

Tills jag dör

Gamle Oscar Tegel slog sig ned vid mitt bord,
blötte strupen sin och vila sina ben.
Ja, dom bär mej ej som förr när jag dansade på sjön,
slogs med vågorna och skrek åt vredens djup.
Där en het och fyllig barm väntade i varje hamn,
vad de hette ja, det har jag faktiskt glömt.
Men jag svär att det är sant, fast jag ofta varit pank
och aldrig gråtit över mjölken som jag spillt.

Jag har seglat på dom haven,
vandrat kring och vida världen sett.
Och jag har stridit uti stormen.
Åt dödens svarta ögon har jag lett.
Och du ser att blott en gång vi reser,
på resan vill jag se allt.
Och i djupet av mitt hjärta har jag älskat
och lovat mig att leva tills jag dör.

Världen låg i väntan jag bar på en längtan
att sjunga alla sånger som har gjorts.
Visst har jag spottat och gått på,
visst har jag ljugit som få
och inte alltid gått på Herrens sanna väg.
Men jag ångrar ingenting när jag sakta somnar in
så vill jag göra det där vågor möter sten.
Och jag vill somna med dom orden
att vandra här på jorden
har varit tungt men ganska gott ändå.

För jag har seglat på dom haven,
vandrat kring och vida världen sett.
Och jag har stridit uti stormen.
Åt dödens svarta ögon har jag lett.
Och du ser att blott en gång vi reser,
på resan vill jag se allt.
Och i djupet av mitt hjärta har jag älskat som få
och lovat mig att leva tills jag dör.

Låten är skriven av Ulf Parhammar, och förlagd på Start Klart AB april-02